

դեկտեմբերին, զի հոր - հախիջեւանայ Մարդասիրական ընկերութիւնն իբր յերեքտասան ամաց հետէ կազմեալ է ի նորընծիւզ պատանեկաց եւ երիտասարդաց, այնքան յառաջացեալ է զարգացմամբ, զի արդէն սկսեալ է ցուցանել ազգիս զայնպիսի սրտեռանդ ծառայութիւն, զոր բառ վկայութեան ազգային պատմութեան մերոյ՝ Հայութիւնն տեսեալ էր միայն յաւուրս սրբոց Թարգմանչաց: Բէւպէտ վասն հիմնադրութեան այսոքիկ ազգապիտան եւ ազգապարծանք ընկերութեան՝ հարաւարդին Հիւսիս ի 1862 ամի զրեալ էր ծանօթութիւն, եւ ցարդ եւս ի թերթս Արարես երախտապարզեւ ամաստեղարակաց շարունակին տեղեկութիւնք վասն զործունէութեանց այնորիկ ազգօգուտ ընկերութեան, բայց զեռ մնայ ծածուկ յազգէս ինչ ինչ ի բարի գործոց, զորս ընկերութիւնն առնէ ի սէր համազգեաց:

Ի սկիզբն 1872 ամի՝ ընկերութիւնն առաքեալ էր ընդ ձեռն Ռափայէլ Տէր Գաբրիէլեանի Պատկանեան գլխի յաշակերտութեաց Մասնաւոր դատարարակարանի նոյն Պատկանեանի՝ մօծանել ի մարգարան ծրնուցաց՝ ընդ խնամատարութեամբ ընկերութեանն:

Զօրիոզն զայն հոր - հախիջեւանցիք Խաֆաֆեան եւ Խոջայեան ղետեղեցին ի մարգարանին, եւ անալրանայ առաջին ամն, զի Մարիամ Վարդանեան Հալաճեանց կրթի եւ յառաջանայ քիւթոշակ պաշտպանութեամբ ընկերութեան: Պ. Բէյէճեանց ուրախացոյց զիս, յայտնելով զի պատրաստին անդ ի հոր - հախիջեւան եւ ի շրջակայս նորա, այլ եւս չորեքտասան մանկունք արու, եւ աղջկունք, որք հանդերձեալ են մօտանել յուսումն ոչ միայն ծնուցութեան, այլեւ բժշկութեան, ըստ ամենայնի ապահովեալ բարերարութեամբ ընկերութեան: Յինչ չկարէ ազգ մեր զարդանալ ընդ հովանեաւ Գող. Տէրութեանս, ընդ ցըպով Վեհափառ ազգաւոր Հայրապետին մերոյ:

Իսկ որ առաւել սխալին է, այս է, զի ի Մարտի 1872 ամի վախճանեցան եւ Թաղեցաւ աստ մին ի հիմնադիր անդամոց ընկերութեան՝ Գաբրիէլ Զորչոփեան: Յայնմեհտ՝ որ միանգամ յանդամակցաց այնորիկ ընկերութեան մուտ դործէ ի մայրաքաղաքս, պարտուեղաքս իրութեան համարի անձին այց անել հոգեհանգիստեամբ ղերեղմանի նորին՝ այսպիսի սեբա է քարեկամութիւն ի մէջ ընկերութեան: Եւստամ զի ի խորշ մի խը հիւրընկալեցէ զայն Արարես:

ԵՆԲՈՒՆԵ ԳԱՐԲԻԷԼ ԳԱՏԿԱՆԵԱՆ.

Մահացաւ Գեորգի-Գեորգի:

4 Մարտի 1875:

ՀՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

ԵՒ ՀԱՇԻՒ

Նոր - Գաղաթու Հայոց Ազգատաց արկեղ Հոգաբարձութեան հետեւեալ գրութիւնը անցեալ տարուոյ հաշուով հանդերձ՝ արժան կհամարիմք հրատարակել:

ՀՈՐԻՆ ԳԵՐԱԾԱՅՐԵԱԼ ՀՈՎՈՒԱԳԵՏՈՒԹԵԱՆ Տ. Տ. ԳԷՈՐԳԱՅ Գ. ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԵՒ ԵՐԵՍ ԵՐԱՆԵԱԼ ՀԱՅՐԱԳԵՏԻՆ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ Ի Ս. ԷԶՄԻԱՍԻՆ.

ՀՈՐԻՆ ՈՐԴԻԱԿԱՆ ԱԿԱՄՈՒԹԵԱՍԹ ՀԱՄԲՈՅՍ ՍՐԱԶՆԱԳՈՐԾ ԱՋՈՅ ՕՍԵԼՈՅ.

ՎԵՀԱՓԱՌ ՏԵՐ.

Անդուգական շնորհ բարերարութեան Զերոյ եւ Հայրական գթութեան՝ արդարեւ ծաւալեալ խնամեաց ըզբացակայ հօտն ձեր աստ, այն ինչ հնչեաց լուր տովոյն պատահելոյ ի Պարսս զառաջինն, յայնժամ Տէրութիւնն Զեր յորդորամիտ առնելով զԱռաքանակ բարեպաշտ եւ Ազգասէր համազգիս մեր, ի կարկառել զձեռն շնորհաց իւրեանց առ տառապեալս Պարսկահայոց, յայտ իսկ է, որք անմիջապէս լսելով ծայրի Հովուապետիդ, նպատամատոյց հանդիսացան ողորմելեացն տեղոյս, ըստ որում ի ձեռն Վեհափառագոյն Օծելութեանդ հետգհետէ հասեալ է աստ առատաշնորհ օգնականութիւն նոցա ի պէտս փրկութեան սովելոցն յեռամեայ մահաստտ սովոյն, ահա զրեմէ լինի 5000 զուարմանէթից, Թէ վասն աղքատաց Թէհրանայ՝ առանձին Հայրապետական Կոնդակաւ Զերով առաքեալ, եւ Թէ առձեռն խոնարհ Հոգաբարձութեանս միջնորդութեամբ նորին Սրբազնութեան Տեառն Գրիգորիսի Էպիսկոպոսի եւ Գերապետի Առաջնորդին մերոյ՝ շնորհ արաքեալ ի Զէնչ ի նպատտ աղքատաց կողմանցս, որպէս եւ ղիւրջին մնացորդն ի հանգանակութենէ անտի առաքեալն ի Մեծութենէ Զերմէ ի ձեռն նորին Սրբազան Առաջնորդին մերոյ ընկալար զզուարմ 5040 Պարսից գուրեաց, որ է փոխարէն մի հազար մանեթէց, զորոյ 500 ռուբլիս դարձեալ ըստ պատուիրանի նորին Սրբազնութեան առաքեալ վասն աղքատաց Հայոց

Համադրման, եւ եւ վասն աղքատաց գաւարին ֆէ-
րիու յստացադոյն առաքելով զգումարն 2000 Պ.
ստփեաց, որով եւ գնեալ անդ զցորեան եւ զգարի,
զորս եւ բաշխեալ ի ձեռն հաւատարիմ անձանց՝ ա-
մենայն տառապելոց տեղոյն:

Յեկա 1872 ամի աւարտական արարեալ զտարեւոր հաշիւ Արկեղն աղբատաց մատուցար զայն ի վերահասութիւն հորին Սրբազնութեան Տեառն Գրիգորիսի Գերապատիւ Առաջնորդին մերոյ, զորոյ ճշտութենէն վկայեալ վաւերացոյց նա, եւ հրամայեաց ընդ մամլով Ամեն. սրբոյ վանացս արկանել ի տպագրութիւն ըստ խնդրոյ մերոյ, առ ի առաքել յամենայն տեղիս, ուստի ընկալեալ իսկ եւմբ զշնորհս մարդասիրութեան յօգուտ աղբատաց. ահա զչորս օրինակս հաշուին սովաւ առաքեմք առ որդեսէր Հայրդ հասարակաց ի տեսութիւն եւ ի տեղեկութիւն զգործողութեանց պաշտօնիս յանձն եղելոյ ի մեզ. յուսամք մեծապէս զի այն ուղիղ նկատեսցի յաչս Վեհօթեան շերոյ, եւ հայցեմք զի բարեցօժարեսցի սրբութիւն շեր յանձն առնել զհաշիւն Խմբագրատան Արարատեան պատուական ամսագրոյ, վերստին հրատարակել զայն, ի գիտութիւն համայն Ազգասէր Ռուսիաքնակ մերազնէից: Ուստի եւ մեր բարեացապարտ հոգով փութամք խնդրել ի Տեառնէ երկարել զթել կենաց Գերբջանիկ Հօտապետիդ ընտրելոյ, առ ի տածելոյ միշտ Հայրախնամ Տեսչութեամբդ զհամայն ժողովուրդ շեր, որոց աչք ակնսրկեալ նային յաք ի Շայրազոյն Գլուխդ իւրեանց, յաղագս վայելելոյ ի Ձէնջ զստատածիր շնորհս ազգի ազգի բարութեանց, Թէ ըստ հոգւոյ եւ Թէ ըստ մարմնոյ: Հա եւ զսերտ շնորհակալիս մեր Թոյլ խնդրեմք սովաւ յայտնել առ ամենապատուական հոգեւոր օրդիսդ շեր, ասեմք առ համայն բարեպաշտ եւ աստուածասէր Ռուսիաքնակ եղբարս մեր. որք յարդար վաստակոց իւրեանց բարերարեցին Պարսկահայ տառապելոց. ընդ այն մաղթեմք զի ինքն Տէր Աստուած վարձատրեսցէ նոցա զվարձս բարեաց, եւ զպարգեւս կատարեալս ի վերուստ շնորհեսցէ աստ եւ յանանց կեանս, պաճելով զնոսա երկարաբնեայ կենօք, եւ լի արգասեօք անապառ ռգործութեան իւրոյ ցլախտեան:

Ըստ քաղցրախնամ ողորմութեան Տեառն այժմ առատութիւն է ամենայն իրաց, եւ զիւրազին զրեթէ վաճառի ամենայն ինչ, իսկ ի մասին ապարդիւն լինելոյ գործողութեանց առեւտրոյ կամ արհեստից, է դրամական սղութիւն իմն աստանօր, ուստի դեռ ծնշին հասարակութիւնք մեր ի տառապելութեան:

Մնամբ Վ. Եղիափանութեան 2երոյ ամենախոնարհ
ծառայք աստուծոյ և Դուռնի մանուկաց քան ի մանկան աստուծոյ

Հոգաբարձուք Արկեղն սղքատան Զուղայ

Տէր Զարուբիւն Տէր Ս. Տ. Զարուբիւնեանց

Տէր Դիոնէսիոս Տէր Եղիազարեան

Տէր Սեդրեւորոս Զովհանէսեան

Տէր Կիւրեղ Թ. Տէր Յովնաննէսեանց

Հագար Գ. Արդարեանց

1. 5. 2. 1875

§ 3—47. Феттер:

Հաշիւը հետեւեալ թուով :

ՅԱԳՔԻՐԱՆԵՒ

$$(U, \mathcal{F}_n = \{ \mathcal{F}_n^1, \mathcal{F}_n^2, \dots, \mathcal{F}_n^m \})$$

Երրորդ, եկեղեցւոյ կարգաց և կանոնաց և կամ
քահանայից, ժամերգութեանց խառնուելու ջանքը
միշտ հետու եղած է մեզնէ, որովհետեւ քաջ դի-
տեմք որ այդ գործը Հոգևոր Իշխանութեան կայա-
կանի, իսկ իմէ երբեմն, չդիմանալով . . .
. . . անկարգ և անկանոն ընթացքներուն, օրինա-
ւոր գանգատ ըրած եմք ի դիմաց Ժողովրդեան մեր
Գերապատիւ Առաջնորդաց, կարծեմ՝ թէ քրիս-
տոնէական մէկ պարտք մը կատարած եմք եկեղե-
ցւոյ բարեկարգութեան համար, և ոչ թէ անա-
նու՛ն պարոնի՛ն պէս սուտ զրպարտութիւններով
խռովութեան և զայթակղութեան պատճառ ե-
ղած եմք։

Զորքորդ կարելի է քահանայից ժամերգութեանը յանդիպել համարի գմեղ մեր զըպարտիչը այս մտքով՝ որ մենք միշտ փափաքած ենք աշխատած ենք լստ մերում կարի որ դպրոցի աշակերտներուն մեջն ձայնեղները անպատճառ սովորեն ժամերգութեան կարգերը, և վայելուչ երգեցողութեամբ պայծառացնեն եկեղեցին: Ճշմարտութիւնը կտրիպէ գմեղ ըսելու՝ որ տեղուս:

... ամեն ժամանակ հաճյալան չէ եղած մեր
այս կողմանէ ըրած ջանացողութիւնը, ինչպէս որ
աւելի յայտնի եղաւ ասկից 12 տարի առաջ, երբ
որ Գերապատիւ Գարրիէլ Արքեպիսկոպոս իւր ա-
ռաջնորդութեան ժամանակը յուղարկեց մեր զրպ-
րոցին ուսուցիչ բազմարդիւն և բարեխառակ
Ասյանեան Գրիգոր վարժապետը Այս անձը չորս